

Arrest

nr. 281 790 van 14 december 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. CHRISTIAENS
Torhoutsesteenweg 335
8400 OOSTENDE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Burkinese nationaliteit te zijn, op 5 december 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 24 november 2022.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 december 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 december 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker werd op 4 februari 2013 gemachtigd tot een verblijf van beperkte duur in toepassing van artikelen 9*bis* en 13 van de Vreemdelingenwet. Verzoekers verblijf werd jaarlijks verlengd, met een laatste verlenging op 3 oktober 2017 en geldigheid tot 3 april 2018.

Op 13 augustus 2020 werd beslist tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten en tot afgifte van een inreisverbod. Het beroep tegen deze beslissingen werd verworpen door de Raad (RvV 15 december 2020, nrs. X en X).

Op 12 december 2021 werd verzoekers aanvraag voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de EU geweigerd.

Op 13 augustus 2022 werd verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten en een inreisverbod van 6 jaar ter kennis gebracht.

Op 5 oktober 2022 werd beslist tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering en een inreisverbod. Het beroep tegen deze beslissingen is gekend onder rolnummers RvV X en X.

Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België is binnengekomen toen hij negen jaar oud was, diende op 10 oktober 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 24 november 2022 nam de adjunct-commissaris de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker op 28 november 2022 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 10/10/2022
Overdracht CGVS: 20/10/2022*

Dit dossier betreft een situatie waarvoor artikel 57/6, §2 van de Vreemdelingenwet voorschrijft dat bij voorrang een beslissing wordt genomen. Op basis van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet, werd er een versnelde procedure toegepast in dit dossier.

U werd in het Nederlands gehoord in de gevangenis van Tongeren op 10 november 2022 van 10:05 tot 11:51. Uw advocaat, meester Vanden Bogaarde, loco meester Christiaens, was aanwezig vanaf 10:12.

A. Feitenrelaas

U beweert over de Burkinese nationaliteit te beschikken en geboren te zijn in Ouagadougou. U woonde daar met uw ouders, uw zussen en uw broer. Uw zus B. verhuisde naar België en trouwde met een Belgische man. Toen u negen jaar oud was, in 2008, ging u samen met uw broer A. op vakantie in België. U keerde niet meer terug, maar kon een visum krijgen om te verblijven in België. U bleef bij uw zus B. Op 3 april 2018 verviel uw tijdelijk verblijf in België.

Op 18 juni 2019 werd u door de Correctionele Rechtbank van Brugge veroordeeld wegens diefstal, u verbleef in de gevangenis van Brugge van 16 juni 2020 tot 15 augustus 2020. U kreeg op 13 augustus een bevel om het grondgebied te verlaten en een inreisverbod. In september, oktober, en december van 2021 had u een arbeidskaart, en werkte u bij Dunkin Donuts. Uw arbeidskaart werd ingetrokken na die periode, en u verbleef sindsdien illegaal in België.

Op 10 februari 2022 werd u door de Correctionele Rechtbank van Brugge veroordeeld tot een gevangenisstraf van 1 jaar wegens inbreuk op de wetgeving inzake drugs. U verbleef in de gevangenis van 5 september 2022 tot 14 november 2022. Tijdens uw opsluiting stond uw repatriëring gepland. U had in het nieuws gezien dat het oorlog was in de hoofdstad. U vreest de jihadisten en de mogelijkheid om bij terugkeer ontvoerd en vermoord te worden. U woonde het grootste deel van uw leven in België, de familieleden waarmee u in contact bent wonen hier. U hebt geen of amper contact meer met mensen in Burkina Faso. Op 10 oktober 2022 diende u vanuit de gevangenis een verzoek tot internationale bescherming in. Na vrijlating werd u overgebracht naar het gesloten centrum te Vottem.

B. Motivering

Het feit dat u uw verblijf op het grondgebied op onrechtmatige wijze hebt verlengd, en u zich, gezien de omstandigheden van uw binnenkomst, zonder gegronde reden niet zo vlug mogelijk bij de autoriteiten hebt aangemeld of geen verzoek om internationale bescherming hebt ingediend, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier, dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging, zoals bedoeld in de Geneefse Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken.

U bent naar België gekomen voor medische en educatieve redenen, u hebt uw land van herkomst niet verlaten omwille van een gegronde vrees tot vervolging (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 7). Gevraagd naar wat u vreesde indien u terugkeerde naar Burkina Faso, legde u uit dat u enerzijds de veiligheidssituatie en de jihadisten vreesde, en dat u zich anderzijds meer Belg voelt ten gevolge van de lange tijd die u al in België verbleef.

Het CGVS merkt ten eerste op dat u bijzonder laattijdig bent in uw verzoek tot internationale bescherming. Zo verkeerde u al meerdere keren in een situatie van illegaliteit, en had u naar eigen zeggen sinds januari 2022 geen rechtmatig verblijf meer. Het was echter pas nadat u geconfronteerd werd met de nakende repatriëring op 20 oktober 2022, dat u overging tot het indienen van een verzoek tot internationale bescherming. Dat deed u op 10 oktober 2022, nadat u al ongeveer een maand in de gevangenis was opgesloten. U werd er op gewezen dat u al een hele tijd in België verbleef alvorens een asielaanvraag in te dienen, en u legde uit dat u hoorde dat de oorlog er was, en dat u vroeger ook met uw verblijfsvergunning in orde was (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 14). Het CGVS merkt op dat de situatie in Burkina Faso al gedurende meerdere jaren precair is, en de situatie waarover u sprak (de militaire coup van Traore op 30 september 2022), was overigens al de tweede militaire coup in uw land van herkomst in acht maanden tijd. De situatie die u beschrijft, zou dus ook al in begin 2022 een aanleiding moeten zijn tot een verzoek tot internationale bescherming, hetgeen u toen blijkbaar niet noodzakelijk achtte, ook al had u geen rechtmatig verblijf. Het feit dat u pas overging tot een asielaanvraag toen u geconfronteerd werd met een mogelijke repatriëring, hoewel u al langer zonder rechtmatig verblijf was in België, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw beweerde vrees ten aanzien van uw land van herkomst.

Wat betreft de terugkeer naar Burkina Faso na jarenlang verblijf in België, stelt het CGVS ten tweede het volgende vast. U bent een jonge man, die het Frans nog steeds machtig is (notities persoonlijk onderhoud CGV p. 6). U hebt hier in België deeltijds onderwijs gevolgd, en behaalde een certificaat als chef-kok (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 11). Bovendien beschikt u over een uitgebreid familiaal netwerk, zowel in Europa als in uw land van herkomst, wat u in staat moet stellen om een leven op te bouwen in uw land van herkomst, desnoods mits ondersteuning van uw familie. U gaf zelf aan dat u niet weet of u hulp van uw familie zou kunnen krijgen bij terugkeer naar Burkina Faso (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 15). Het CGVS concludeert na onderzoek dat u wel degelijk een netwerk hebt in Burkina Faso.

Het CGVS merkt hieromtrent op dat u bijzonder vage en weinig aannemelijke verklaringen aflegde met betrekking tot uw familiale situatie, en uw reële contacten met uw familie in Europa en in uw land van herkomst. Zo legde u uit dat u momenteel niet weet waar uw vader verblijft (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 8). Gevraagd naar wat u weet over zijn verblijfsplaatsen, legde u uit dat u enkel wist van in de tijd dat u daar nog woonde, en dat uw laatste contact met uw vader ongeveer 15 jaar geleden was. De reden hiervoor was omdat u bezig was met België en niet echt de behoefte had. Uw zus B. zou wel nog contact met uw ouders hebben gehad, maar ook hierover bleef u maar vaag (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 8). U kon het CGVS niet verduidelijken of u uw vader zou kunnen bereiken als u zou willen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 8). U legde dezelfde verklaringen af over de situatie van uw moeder en haar verblijfsplaatsen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 9).

U hebt nog twee zussen en een broer die in leven zijn, twee van uw broers en zussen zijn ondertussen gestorven. Uw zus B. verbleef nog in België, u was niet zeker van waar uw broer A. verblijft, ergens in Spanje of België (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 7). Het laatste wat u wist is dat uw zus As. in Ouagadougou woonde, en daar een man heeft. Ook haar zou u beweerdelijk voor het laatste gesproken hebben toen u het land verliet (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 9). U had beweerdelijk geen contact meer met mensen in uw land van herkomst (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 10). Ook wat betreft de situatie van uw zus die beweerdelijk in uw land van herkomst verblijft, bleef u erg vaag in uw verklaringen.

Het CGVS wijst er echter op dat de informatie op uw verscheidene sociale mediasites, er op wijst dat u wel degelijk contact had met uw familie. U hebt verschillende pagina's op Facebook en op Instagram, u

bevestigde telkens dat de betreffende pagina's u toebehoorden (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 12-13). Op deze pagina's was u bevriend met de profielen van uw broer en zussen, u bevestigde hun identiteit aan de hand van getoonde foto's tijdens het persoonlijk onderhoud (notities persoonlijk onderhoud p. 15). Ook uw partner, Y. R., was overigens bevriend met de facebookpagina's van uw broer en zussen. Dit bevestigt toch de connectie tussen jullie allen. Het CGVS merkt ook op dat er duidelijk interactie was tussen deze profielen, zo reageerden uw broer A. en uw zus As. dit jaar nog op uw foto's, geplaatst op het profiel V. F. op Facebook. Gevraagd naar het feit dat jullie klaarblijkelijk nog wel contact houden, minimaliseerde u het tot het feit dat jullie luchtige reacties nalaten bij elkaar, en dat A. ook reageert op uw foto's (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 16). Uiteindelijk gaf u aan dat u wel eens belde met uw broer. U trachtte in eerste instantie de ware toedracht van uw contacten met uw familieleden achter te houden voor het CGVS. Gezien deze informatie is het dan ook weinig geloofwaardig dat u niet meer informatie zou kunnen geven met betrekking tot uw familiale netwerk.

Immers, ook met uw zus B. behoudt u tot op heden regelmatig contact, u had haar zelfs nog gebeld voor het persoonlijk onderhoud (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 9). U woonde samen met haar in een appartement in Lokeren (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 15). In de periode dat u met haar woonde, ging B. op vakantie in Burkina Faso. Logischerwijze zou u via haar dan ook meer recente informatie hebben kunnen vergaren over uw familie ter plaatse. Ze zou immers ook uw ouders gezien hebben daar. B. postte ook recent nog een foto met uw zus As., die genomen werd in Burkina Faso (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 15). Ook via uw zus B. had u dus toegang tot alle informatie over uw familie die u tijdens het persoonlijk onderhoud gevraagd werd. Het feit dat u verder poogde te impliceren dat u geen informatie had over uw familie wegens geen contact, valt hier niet mee te rijmen. Daarenboven ging uw broer in de zomer van 2022 nog op vakantie in Ouagadougou, zoals af te leiden uit zijn instagrampagina, en het feit dat zijn kinderen voor het Monuments des Martyrs poseerde. Wederom, een bron van informatie die u dan beweerdelijk niet uitputte.

Wat betreft de contacten met uw ouders, stelde het CGVS ook vast dat u in 2020 zelf nog twee foto's van uw ouders op Instagram plaatste. U zou die foto van uw broer of zus gekregen hebben (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 16). U er op gewezen dat u dan toch meer informatie over uw ouders moet hebben, herhaalde u gewoon de verklaring dat u deze foto gewoon doorgestuurd kreeg. U herinnerde zich niet of u toen uw ouders sprak (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 16).

Het CGVS stelt vast dat uw bewering dat u enkel contact hebt met uw familie in België niet bewezen is, maar echter het tegendeel de waarheid blijkt. Op geen enkele manier toonde u aan dat u bij terugkeer naar Burkina Faso, er alleen voor zou staan.

Ten derde haalde u ook nog de algemene situatie aan in uw land van herkomst. U bleef hier zeer vaag en personaliseerde uw vrees niet, u hebt er geen zicht op wat de situatie is van de jihadisten, u hoorde enkel dat er oorlog was en dat het leger er nu is (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 15). U verwees naar het feit dat u zag op het nieuws dat een maand geleden de oorlog uitbrak in de hoofdstad. Wat betreft de situatie van de oorlog die u zag uitbreken in de hoofdstad, wordt de veiligheid in de hoofdstad verder besproken in de beoordeling van de veiligheidssituatie. Gezien uw herkomst uit Ouagadougou, en het feit dat uw familie daar verblijft, zal er in uw hoofde dan ook naar die situatie gekeken worden. De groep die u het voornaamste vreest bij terugkeer naar Burkina Faso, zijn de jihadisten (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 13). Gevraagd naar de informatie die u hebt over uw familie in Burkina Faso, verwijzend naar het feit dat u nog belde met B., verklaarde u dat jullie daar niet over spraken (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 14). Ze zou enkel gezegd hebben dat ze het ook zag op het nieuws. Dat u weet, heeft uw familie nooit problemen gehad in Burkina Faso (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 14). Niemand van uw familie was ooit politiek actief, of toch niet dat u weet (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 14). U gevraagd of er nog specifieke redenen zijn waarom u een grotere kans loopt op problemen bij terugkeer, legde u ook nog vaag uit dat mensen misschien misbruik kunnen maken van het feit dat u daar nieuw bent (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 14). Deze vrees is echter louter hypothetisch en niet gebaseerd op een eigen ervaring in de realiteit of concrete aanwijzing.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Gebaseerd op een grondige analyse van de huidige veiligheidssituatie in Burkina Faso (zie COI Focus Burkina Faso "Security Situation", 7 april 2021 beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_burkina_faso_situation_securitaire_20210407.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) en COI Focus Burkina Faso "Security Situation - Addendum", 17 juni 2021 beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_burkina_faso_situation_securitaire_-_addendum_20210617.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) dat de veiligheidssituatie onstabiel blijft en dat de regio's die het meest door geweld worden getroffen vooral die van de Sahel zijn, en in mindere mate die van het oosten, noorden en noord-centraal, in tegenstelling tot uw regio Ouagadougou. Er zijn geen grootschalige aanvallen geweest in de hoofdstad sinds 2019, noch in de andere grote steden van het land. Jihadistische groeperingen plegen daar geen aanslagen. Gelet op bovenstaande vaststellingen en na een grondige analyse van alle beschikbare informatie, moet worden geconcludeerd dat de situatie in Ouagadougou niet overeenstemt met een context van willekeurig geweld in geval van een binnenlands of internationaal gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c, van de wet van 15 december 1980.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert aan als volgt:

"Verzoekende partij meent volgende middelen te kunnen aanvoeren tegen de motivatie van de bestreden beslissing:

Enig middel: schending van:

- het artikel 1, A van het Internationaal Verdrag betreffende de status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951;
- art. 48/2, 3 en 4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;
- de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, meer bepaald de materiële motiveringsplicht.

Doordat

Elke administratieve beslissing gegrond moet zijn op pertinente, wettelijke, toelaatbare en gemotiveerde gronden.

Terwijl

De aangevochten beslissing niet beantwoordt aan deze vereisten. Verweester verkeerdelijk besluit dat de vluchtelingenstatus en de subsidiaire bescherming geweigerd wordt.

Toelichting

Art. 1, A.2 van het verdrag van 28 juli 1951 stelt:

"Voor de toepassing van dit Verdrag geldt als "vluchteling" elke persoon:

1. [...]

2. Die, [...] uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren. Indien een persoon meer dan één nationaliteit bezit, betekent de term "het land waarvan hij de nationaliteit bezit" elk van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit. Een persoon wordt niet geacht van de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, verstoken te zijn, indien hij, zonder geldige redenen ingegeven door gegronde vrees, de bescherming van één van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit, niet inroept."

Verweester stelt verder dat verzoeker geen aanspraak kan maken op het statuut van vluchteling zoals bedoeld in voormeld artikel, omdat er geen gegronde vrees voor vervolging in hoofde van verzoeker zou bestaan, noch willekeurig geweld in Ouagadougou.

Volgens de relevante rechtsleer, moet het begrip vrees worden geïnterpreteerd als verwijzende naar de persoonlijke, psychische toestand van de vluchteling, wat een subjectief element uitmaakt (E. DESMET, Vijftig jaar Verdrag van Genève betreffende de status van vluchtelingen: een kritische balans, Jura Falconis, 2002-2003).

Verweerster kan uiteraard niet oordelen of in hoofde van verzoeker al dan niet een dergelijke vrees bestaat.

Evenwel is aan het criterium een objectief element toegevoegd, met name de vrees moet gegrond zijn.

Dit is wel iets wat verweerster kan, mag en zelfs moet beoordelen.

De rechtsleer en het handboek van het UNHCR, het Vluchtelingen-Commissariaat van de VN, met betrekking tot de toepassing van de Vluchtelingenconventie stellen eveneens dat de vrees als gegrond moet worden beschouwd indien de kandidaat-vluchteling kan aantonen, op een redelijke wijze, dat het leven voor hem ondraagbaar is geworden in zijn land van herkomst, of het zou worden, om dezelfde redenen, indien hij zou terugkeren (UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, 1979, HCR/IP/4/Eng/REV.1, heruitgegeven, Genève, januari 1992, nr. 42).

Bovendien stelt dit handboek van het UNHCR ook dat de kandidaat-vluchteling het voordeel van de twijfel moet worden gegund indien de kandidaat-vluchteling geloofwaardig is, zijn verklaringen coherent en plausibel zijn en niet indruisen tegen algemeen bekende feiten (UNHCR, o.c., 204).

Het is in het licht van deze richtlijnen voor de interpretatie van de Vluchtelingenconventie dat verweerster moet oordelen over het al dan niet bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in hoofde van verzoeker.

1. - Verweerster argumenteerde in eerste instantie dat het verzoek van verzoeker laattijdig werd ingediend, zodat er weinig geloof aan kon worden gehecht.

Het is correct dat verzoeker reeds in 2008 in België aankwam en alsdan geen internationale bescherming heeft aangevraagd. Daar was toen geen enkele reden voor: verzoeker was minderjarig en ontving een wettig verblijfstitel in België via zijn zus.

Er was toen geen enkele noodzaak om internationale bescherming aan te vragen.

Verzoeker heeft de aanvraag ingediend op het moment dat zijn wettig verblijf werd beëindigd. Toen was het wel noodzakelijk om een aanvraag internationale bescherming in te dienen.

Van een contra-indicatie is er aldus geen sprake.

2. - Verweerster stelt verder dat er betere contacten zijn met zijn familie in Ouagadougou dan verzoeker zelf voorhoudt. Deze contacten zouden verzoeker kunnen opvangen bij een terugkeer.

Bij nazicht van de notities van het verhoor blijkt duidelijk dat verzoeker erkent dat hij via Facebook bevriend is met een broer en zus van hem die in Burkina Faso wonen, meer bepaald Assane en Asitta.

Verweerster houdt haar wensen echter voor werkelijkheid: de enige contacten die partijen hebben is het sporadisch 'liken' van een foto van elkaar of het posten van een 'smiley' onder een foto van elkaar.

Dat is een courante praktijk voor alle vrienden op Facebook, zonder dat dat enige indicatie geeft over de graad van verwantschap of de band die men met elkaar heeft. Het is niet omdat iemand een foto liket dat die persoon verzoeker zomaar in huis zou nemen...

In tegenstelling tot wat verweerster in de bestreden beslissing voorhoudt, blijkt noch uit het verhoor, noch uit de Facebookberichten dat de in België wonende zus van verzoeker (Bilguissa) op reis gaat naar zus Asitta in Burkina Faso. Aan verzoeker werden drie foto's getoond: één foto van Assane en Asitta in Burkina Faso, één foto van Asitta in Burkina Faso en één foto van Bilguissa in België. Er is geen foto van Bilguissa en Asitta, laat staan van hen beiden in Burkina Faso.

De conclusie van verweerster dat verzoeker ook via zijn zus contact zou hebben met zijn familie in Burkina Faso is aldus foutief.

3. - Verweerster stelt tenslotte dat er geen sprake is van een onveilige situatie in Burkina Faso. Verweerster verwijst naar 'een grondige analyse van de huidige veiligheidssituatie', doch steunt zich op rapporten van april en juni 2021, zijnde anderhalf jaar geleden.

Deze rapporten houden niet de minste rekening met de veiligheidssituatie die ernstig verslechterd is sedert de staatsgreep op 30.09.2022, waarbij de zittend president Paul-Henri Damiba en zijn regering afgezet werden.

Bij gebreke aan een eigen actuele COI Focus, dient verwezen te worden naar externe actuele bronnen.

De eigen website van de FOD Buitenlandse Zaken omschrijft de situatie als volgt:

“Na de staatsgreep van 30 september 2022 is een verhoogde waakzaamheid geboden in de steden Ouagadougou en Bobo-Dioulasso. De politieke situatie evolueert snel en betogingen kunnen plaatsvinden.

De veiligheidssituatie in de rest van het land verslechtert in sterke mate. De getroffen zones zijn moeilijk met precisie te omschrijven. Defensie- en veiligheidsdiensten, ngo's, bedrijven en ook burgers zijn het doelwit van een toenemend aantal terroristische aanvallen in het land. Het risico op ontvoeringen is erg hoog.”

(<https://diplomatie.belgium.be/nl/landen/burkina-faso/reizen-naar-burkina-faso-reisadvies/laatste-update-en-covid-19-burkina-faso>)

Op 11.10.2022 verscheen een uitgebreid artikel over de toestand van Burkina Faso in DeWereldMorgen. Enkele uittreksels illustreren de actuele bijzonder grimmige sfeer ter plaatse:

“De derde context is de verslechtering van de veiligheidssituatie in het land, de toename van het aantal terroristische aanslagen en het bestaan van hele gebieden die door terroristen worden gecontroleerd. Deze verslechterde veiligheidssituatie werd aangegrepen als voorwendsel om de staatsgreep van afgelopen januari te rechtvaardigen.

[...]

Bijna een jaar later en een staatsgreep die werd gerechtvaardigd door de noodzaak van een nieuw defensiebeleid, is er niets veranderd. Erger nog, bijna 40 procent van het land staat onder controle van terroristen.”

(<https://www.dewereldmorgen.be/artikel/2022/10/11/staatsgreep-in-burkina-fasso-wat-is-er-aan-de-hand/>)

Verzoeker volhardt dan ook in zijn relaas voor het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen en zijn vrees voor vervolging/geweld.

IV BESLUIT

In hoofde van verzoekende partij bestaat wel degelijk gegronde vrees voor vervolging in de zin van art. 1 A van de Conventie van Genève. De motieven die in de beslissing worden aangehaald, doen hieraan geen afbreuk.

Minstens dient aan verzoekende partij de subsidiaire bescherming te worden toegekend.”

2.1.2. In de nota met opmerkingen zet de commissaris-generaal uiteen dat geen gegrond middel werd aangevoerd. Hij brengt tevens COI Focus “Burkina Fasso. Situation Sécuritaire” van Cedoca van 6 oktober 2022 ter kennis.

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de Richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de Richtlijn 2013/32/EU.

Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1, van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek van zowel de juridische als de feitelijke gronden, zoals deze voortvloeien uit artikel 46, punt 3 van de Richtlijn 2013/32/EU.

2.3. Wat de vluchtelingenstatus betreft, blijft het verzoekschrift in gebreke om de motivering van de bestreden beslissing te weerleggen.

De bestreden beslissing motiveert op goede gronden dat het verzoek om internationale bescherming een bijzonder laattijdig karakter heeft. Verzoeker heeft immers zelf aangegeven dat hij sinds 2022 niet meer over een verblijfsrecht beschikt. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker meermaals een bevel om het grondgebied te verlaten ter kennis werd gebracht, nadat zijn machtiging tot een verblijf van beperkte duur niet meer werd verlengd en een laatste geldigheid had tot 3 april 2018. Deze gegevens staan op gespannen voet met de toelichting in het verzoekschrift dat zijn verzoek werd ingediend op het ogenblik dat zijn wettig verblijf werd beëindigd. Aldus is het moment waarop verzoeker zijn beweerde nood aan internationale bescherming kenbaar maakte, op 10 oktober 2022, op het ogenblik dat er een repatriëring in het vooruitzicht werd gesteld, wel degelijk een contra-indicatie voor de ernst ervan.

Verzoekers grieven inzake zijn angst voor een terugkeer naar Burkina Faso na jarenlang verblijf in België, omdat hij er niemand zal kennen en geen netwerk heeft, worden evenmin aanvaard. De bestreden beslissing motiveerde op basis van de elementen die door verzoeker werden aangebracht en die voorlagen terecht dat hij op geen enkele manier aantoonde dat hij er bij een terugkeer naar Burkina Faso alleen zou voor staan. Bovendien is verzoeker een gezonde, jonge, alleenstaande man, zodat hij ook zonder de ondersteuning van een familiaal netwerk in staat zou moeten zijn om een leven op te bouwen in zijn land van herkomst. De kritiek dat er geen foto zou bestaan van zijn zus B. en zijn zus As., laat staan een foto van hen in Burkina Faso, heeft betrekking op een overtollig motief en doet geenszins afbreuk aan bovenstaande en de overige vaststellingen in de bestreden beslissing dat de algemene situatie geen gegronde vrees voor vervolging in hoofde van verzoeker inhoudt. Verzoekers vrees in dit verband is louter hypothetisch en gebaseerd op zijn angst voor het onbekende.

De volharding in zijn relaas werpt geen ander licht op de motivering van de bestreden beslissing dat verzoeker geen nood aan internationale bescherming aannemelijk heeft gemaakt. Een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing laat toe om kennis te nemen van de motieven waarom de vluchtelingenstatus werd geweigerd.

De weerhouden motivering in de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, overgenomen door de Raad.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a), of b), van de Vreemdelingenwet.

De Raad merkt voorts op dat verzoeker geenszins de analyse in de bestreden beslissing betwist dat er voor burgers in Ouagadougou geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of hij in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Inzake verzoekers kritiek op de beoordeling van de actuele veiligheidssituatie merkt de Raad op dat de bestreden beslissing zich tevens kon steunen op een persbericht *“Burkina Faso’s coup and political situation: All you need to know”* van 5 oktober 2022 van Al Jazeera (Landeninformatie, stuk 6, nr. 13). Daarin wordt wel degelijk de informatie teruggevonden die verzoeker thans in het verzoekschrift opneemt met betrekking tot de staatsgreep op 30 september 2022. In de nota met opmerkingen licht de commissaris-generaal, met verwijzing naar COI Focus *“Burkina Faso. Situation Sécuritaire”* van Cedoca

van 6 oktober 2022, toe dat de veiligheidssituatie in Burkina Faso nog niet stabiel is, doch ook dat de aard van het geweld, en de schaal van het geweld, regionaal erg verschillend zijn. Zo dient vooreerst vastgesteld te worden dat de regio die het meest door geweld wordt nog steeds die van de Sahel is, waar sinds 2015 jihadistische groeperingen actief zijn, waarvan de twee belangrijkste groeperingen sinds eind 2019 in een strijd verwickeld zijn om de controle over de drie grensgebieden. Hoewel in het begin van het conflict vooral overheidsfunctionarissen of onderwijswerkers het doelwit waren van de gewapende islamisten, was er tijdens de eerste helft van 2022 sprake van een toename van aanvallen op burgers. De terroristische dreiging, die aanvankelijk beperkt was tot de noordelijke regio van de Sahel, heeft zich geleidelijk uitgebreid naar andere regio's, met name in het oosten. De meest door het geweld getroffen regio's zijn de Sahel, het Centrum-Noord en het Oosten. Sinds 2021 heeft het conflict zich uitgebreid naar het zuiden en westen van het land, met name de regio's Cascades en Zuid-West. De hoofdstad Ouagadougou werd in 2016, 2017 en 2018 getroffen door drie grote aanslagen, maar sindsdien hebben er, net zoals dat het geval is in de andere grote steden van het land, geen aanslagen meer plaatsgevonden. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de burgers in de hoofdstad en in de andere grote steden van het land op het gebied van veiligheid relatief weinig last hebben van het geweld en de gewapende conflicten in andere regio's van Burkina Faso. Op 30 september 2022 vond in Burkina Faso opnieuw een staatsgreep plaats. Legereenheden kwamen in opstand tegen luitenant-kolonel Paul-Henri Sandaogo Damiba. Na bemiddeling door traditionele en religieuze leiders stemde hij op 2 oktober 2022 uiteindelijk in met zijn aftreden en ging hij in ballingschap in Togo. Ibrahim Traoré, een 34-jarige kapitein, werd op 5 oktober 2022 officieel tot president benoemd. Uit de beschikbare informatie blijkt dat, hoewel Ouagadougou het toneel was van protesten en demonstraties in het kader van de staatsgreep van 30 september 2022, de Burkinese hoofdstad nog steeds onder controle is en dat de veiligheidssituatie er relatief stabiel is.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Burkina Faso een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b), of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien december tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP